

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Lovtale over den ugifte Stand

Citation: Wessel, Johan Herman: "Lovtale over den ugifte Stand", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-workid83344/facsimile.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

LOVTALE OVER DEN UGIFTE STAND.

Reis Ærestøtter op for hvem du vil, Krabat!
(Jeg taler her til Dem, som rirne hen i Taaget,
Som skrive Sider fuld, men dog ei sige noget,
Hvis ganske Poesie er Viligheds Sabbath)
Ja Ærestøtter sæt du kun for hvem du vil.
Kun den ugifte Stand er det, jeg vil besænge:
Kom, hører paa min Sang, I gamle og I unge!
I aldrig hørte før saa mæjstetisk Stil.
Naturen siger os, at Frihed er vor Lod,
At vi foragte bør, i hvad det er for Kisder,
Og jeg af denne Sats fornuftigen udtæder,
At Ægteskabet er just ei Naturens Raad.
See Fuglene paa Qvist, og sand saa mine Ord;
Af dem kan du og jeg og hele Verden lære,
Hvordan man elske kan og fri dog være. — —
Et Blomster brækkes tit, midt i sin Foraars Flor,
Og ligesaa det gaaer nu ogsaa med mit Vers:
Just paa det høieste da nu min Geist var stegen,
Saa faldt den ned med eet; min Sorg er derfor megen,
Og, for at faae et Rinn, jeg taler uden Skierts.

PAA EN SKIVE.

som en strædende Fugtsvonge gav til det kiebemærkede Skydeselskab

Jeg nød, hvad Jordens bedste Konger nyde,
Den Fryd, blandt Venner som en Ven at byde;
Jeg nød, hvad ingen Jordens Konge nød,
Ustyrret Roe, da man mit Scepter brød:
Jeg kan, hvad ingen Jordens Konge kunde,
Min Magt og Kongenavn en anden und, —
Forlade uden Suk min Herskerstand,
Og synge: leve værdig Eftermand!